

Sant Pere de Castellfort

Mentres féiem estos tràmits vam perdre el contacte en la resta del grup, per lo tant no tenim la foto finish amb ells, però sí els records.

Mari i Jose ens porten a Vilafranca i ens deixen diners i una fiambrella per poder provar l'endemà els fesols en arròs.

Un deu en amabilitat a la recepcionista-cambreda de l'hotel: no va ficar pegues a no portar documentació, va posar a la nostra disposició el telèfon per tal de fer saber a la família que el diumenge tampoc no gaudirien de la nostra companyia; també ens va facilitar un despertador.

Una vegada acceptades a l'hotel, pujàrem a l'habitació per polir-nos una mica, dins de lo possible, ja que no portem només que lo ficat. La dutxa ens reconforte i en un obrir i tancar d'ulls ja estem preparades per baixar a sopar.

El menjador està plè de gent ben mudaeta com toque un dissabte per la nit; natros després de arreglar-nos un poc no estem malament (sí ens vegere el Xulo...!!!)

Un dels millors moments de la nit va ser al traure-mos la carta; havíem d'administrar els diners de manera que poguérem tindre també un entrepà per l'endemà.

Així que a l'arribar el cambrer ens va enxampar encara fent números: "...8 i 8 euros el caldo en pilota, més 10 de l'albergínia farcida, 10 de les xulletes amb pata-

ques..." Fins i tot vam poder beure Coca-Cola i un poc de vi.

Acabarem el sopar amb cava i si haguérem volgut, anant a fer un ballet a Castellfort. Una vegada a l'habitació ens fa fer riure tot; el "Onofre" de la Llècua i els càntics d'un comiat de soltera, no ens deixaven agarrar la sonada.

La tele ens anava informant que la pluja el diumenge era segura. (pugem dissabte i baixem diumenge)

Segon dia: 2 de Maig, diumenge.

A les 7 h. Juanjo i Sílvia ens esperaven baix per tirar cap a l'ermita.

Abans d'abandonar l'hotel vam haver de despertar els nostres coneguts de Tírig, ja que Carmen i jo vam tindre la sort de tindre un despertador que ens va deixar la recepcionista. Grata sorpresa al vore que Marisa s'havia tornat a afegir al grup per fer la baixada amb natros.

A eixes hores a l'ermita som poca gent, fa prou fresca i està molt núvol. Donem una volta per l'interior de l'ermita: hi ha habitacions prou confortables i un bon fumeral; allí ha passat la nit Esteban que també s'afegeix al nostre grup.

Sant Pere de Castellfort. Eixida del segon dia

Comencem el camí de retorn amb els càntics dels peregrins i les primeres gotes de pluja.